

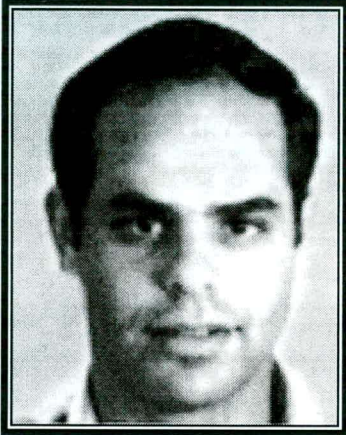

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון אהוד (אודי) שורצברג ז"ל

בן טובה ודוד

נולד בחיפה

בתאריך כ"ו באדר תשט"ו, 20/3/1955

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1973

שרת בחיל האוויר

נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים

בתאריך כ"ב באלול תשמ"ד, 19/9/1984

נקבר בבית העלמין הצבאי קרית-שאול

אזור: 1 חלקה: 16 שורה: 3 קבר: 21

הותיר אחריו אישה בהריון, בן, אם, אח ואחות

בן 29 בנפלו

קורות חיים

בן טובה ודוד, נולד ביום כ"ו באדר תשט"ו (20.3.1955) בחיפה. בבית-אביו ספג אהוד את האהבה לארץ ולצה"ל. אביו הצטרף לכוחות הביטחון של הישוב היהודי בארץ, כשפרצה מלחמת העולם השנייה. הוא היה מראשוני החי"ש והפלמ"ח, ושירת ביחידה קרבית גם כשהתקרב לגיל חמישים. במלחמת יום הכיפורים היה האב עם הכוח שחצה את התעלה ושירת בתוך מצרים, ושם חלה בקדחת הסודנית ונפטר.

אהוד עבר עם הוריו מחיפה לירושלים, בהיותו בן 4 שנים. את חינוכו היסודי הוא קיבל בבית-הספר בשכונת בית-הכרם. אחרי שסיים שמונה שנות לימוד בהצטיינות, המשיך אהוד לימודיו בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים במגמה ריאלית מתימטית. בשנות לימודיו הוא היה פעיל בתנועת "הצופים", תחילה כחניך ואחרי-כן כמדריך וכמרכז של 150 חניכים.

כשהתקרב מועד גיוסו לצה"ל, חשב אהוד תחילה לשרת בנח"ל, אבל במבחנים מוקדמים בצה"ל נמצא מתאים לטיס. ביולי 1973 הוא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

התגייס, נשלח לקורס טיס מכין, ואחרי 14 חודשים בקורס פרש ממנו, עקב מות אביו בעת שירותו בצה"ל. אהוד הועבר לתפקיד עורפי, ובנובמבר 1974 עלה לדרגת רב"ט. כעבור שנה אחת, הוא עלה לדרגת סמל. אהוד עבר קורס בקר-טיסה, וסיים את שירותו כבקר-טיסה. חוות-הדעת עליו, כשהשתחרר משירות החובה, הייתה: "הוא חייל ממושמע, יעיל, אחראי ומסור לעבודתו, בעל רמה מקצועית טובה מאוד".

לאחר שחרורו מצה"ל, יצא אהוד לטייל באירופה ובאמריקה. כמחצית שנה הוא שוטט בעולם. כששב הביתה, השתלב אהוד בפרויקט בנייה של המשפחה ברמת השרון. הוא ניהל ופיקח על הבנייה ומצא עניין רב בעיסוקו זה, שנמשך כשנתיים. עבודת הבניין מצאה חן בעיניו, ובמו-ידיו הוא בנה חלק מביתו.

בשנת 1980, בעת שירותו במילואים, הועלה אהוד לדרגת סמ"ר. הוא למד באוניברסיטת תל-אביב, בחוג להנדסת תעשייה וניהול וסיים את לימודיו בשנת 1983 בתואר מהנדס. בחודשי חייו האחרונים עבד אהוד במפעל "אינטל" בירושלים, לשם עבר להתגורר עם משפחתו. כמו בשירותו הצבאי ובלימודיו, הוא התחבב גם על חבריו בעבודה. הם העריכו את אמינותו ואת מסירותו, כעובד וכחבר. רבים פנו אליו ומצאו אצלו אוזן קשבת. מזגו הנוח, שלוותו ונועם הליכותיו קירבו אליו לבבות.

בספטמבר 1984, נקרא אהוד לשירות מילואים בנגב. ביום כ"ב באלול תשמ"ד (19.9.1984), הוא יצא מבסיסו לחופשה מאושרת בביתו. יחד עמו היו עוד ארבעה חיילים. ליד צומת ניר-בנים, בכביש באר-שבע-פלוגות, אירעה תאונה והמכונית שבה נסע אהוד נמחצה בין שני כלי-רכב כבדים. שלושה חיילים נהרגו בתאונה, ביניהם היה אהוד.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בקריית שאול בתל-אביב.

אהוד השאיר אחריו רעיה בהריון, בן בכור - ניר, אם, אח ואחות. כחצי שנה לאחר מותו, נולד בנו השני, ונקרא על-שמו - אוהד.

מפקד יחידתו כתב עליו למשפחתו: "התרשמתי מאופיו הנוח, מעבודתו ונכונותו להשקיע ולתרום במסגרת שירותו במילואים. עשיתי מאמצים לקבלו כאיש מילואים קבוע שלנו... מהכרות קצרה הכרתי והערכתי אדם טוב, חברותי, בעל רצון לעבוד ולהיות שותף ביצירה בכנף".